

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΩΤΟΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΕΙΣ ΚΑΠΕΡΝΑΟΥΜ.

Τό Σάββατον, 29^{ον} Ίουνίου/12^{ον} Ίουλίου 2014, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ έορτή τῶν ἁγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν Ίεράν Μονήν εἰς Καπερναοῦμ τήν παραθαλασσίαν παρά τήν δυτικήν ὄχθην τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης.

Ἡ ιερά αὕτη Μονή, μετά τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ αὐτῆς εἰς τήν σημερινήν αὐτοῦ μορφήν, εἶναι ἐκτισμένη ἀπό τοῦ 1935, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ἐπί τοῦ εἰκονοστασίου υπό τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ίεροσολύμων Δαμιανοῦ, ἐπί τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Καπερναοῦμ, ἡ ὁποία ἐδέχθη πολλά σημεῖα καί θαύματα τοῦ Κυρίου καί κατέστη μάλιστα δευτέρα πατρίς Αὐτοῦ, ἀφ' οὔ ἐγκατέλειψε Ναζαρέτ τήν γενέτειραν Αὐτοῦ (Ματθ. 2,23) καί παρά ταῦτα δέν μετενόησε, διό καί συμφώνως πρός τήν πρόρρησιν τοῦ Κυρίου, ἕως Ἄιδου κατεβιβάσθη, «καί σύ Καπερναοῦμ, ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα ἕως ἄδου καταβιβασθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμεινεν ἂν μέχρι τῆς σήμερον», (Ματθ. 11,23).

Εἰς τήν ιεράν αὐτήν Μονήν, καλῶς συντηρουμένην νῦν ἐπί ἔτη υπό τοῦ Ἐπιστάτου αὐτῆς μοναχοῦ π. Εἰρηνάρχου, κατέφθασε τήν πρωίαν τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ίεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καί προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καί τῆς θείας Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ίερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Ίερομονάχου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς θαβωρίου Ὁρους Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰλαρίωνος, Ἀραβοφώνων καί Ρωσοφώνων ἱερέων τῆς περιοχῆς τῆς Ἄνω Γαλιλαίας καί τῆς Ἄκκρης-Πτολεμαΐδος, ψαλλούσης τῆς χορωδίας υπό τόν ἡγούμενον τῆς Ἄκκρης Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον καί τῆ εὐλαβεῖ προσευχητικῆ συμμετοχῆ Ἑλλήνων προσκυνητῶν, Ἀραβοφώνων καί Ρωσοφώνων πιστῶν τῶν Κοινοτήτων τοῦ Πατριαρχείου εἰς τάς Κοινότητες αὐτοῦ εἰς τό βόρειον Ἰσραήλ.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θ. Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον εἰς τούς πιστούς ἔλληνοιτί ὡς ἔπεται:

«Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες τήν κορυφήν ὑμνήσωμεν, Πέτρον καί Παῦλον τούς θεῖους τῆς οἰκουμένης φωστῆρας, τούς κήρυκας τῆς πίστεως, τάς θεολόγους σάλπιγγας, δογματῶν τούς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τούς στύλους καί καθαιρέτας τῆς πλάνης», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Ἡ πάνσεπτος τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων καί Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καί Παύλου έορτή, συνήγαγεν πάντας ἡμᾶς εἰς τόν ἱερόν τοῦτον τόπον τῆς

Καπερναούμ παρά τήν θάλασσαν (λίμνην) τῆς Τιβεριάδος, ἵνα ἐν ἄσμασι εὐφημήσωμεν τούς φίλους τοῦ Χριστοῦ, τούς καί σκεύη τίμια ἀναδειχθέντας.

Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι Πέτρος καί Παῦλος τιμῶνται ἰδιαιτέρως ὑπό τῆς Ἐκκλησίας. Καί τοῦτο, διότι ἀποτελοῦν τήν κορυφήν τῶν Ἀποστόλων καί μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Ἀποτελοῦν τούς κήρυκας καί διδασκάλους τῆς σωζούσης πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ, τούς στύλους τῆς Ἐκκλησίας καί τούς καθαιρέτας τῆς πλάνης.

Ὁ μὲν Πέτρος «προσηγορεύθη πέτρα, ἐν ἧ τήν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτνεν», ὡς μαρτυρεῖ καί ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος λέγων: «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἠρώτα τούς μαθητάς Αὐτοῦ ... λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγεται εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς, (Ματθ. 16,15-18).

Ὁ δὲ ἀπόστολος Παῦλος ἐκλήθη «σκεῦος ἐκλογῆς» ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων: «Ἦν δέ τις μαθητῆς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὄραματι· Ἀνανία. ὁ δὲ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ, Κύριε· ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ρύμην τὴν καλουμένην εὐθεΐαν καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται, καὶ εἶδεν ἐν ὄραματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψη. ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων δῆσαι πάντα τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου. εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος· πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων υἱῶν τε Ἰσραὴλ· 16 ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν». (Πράξ. 9,10-16).

Κοινόν χαρακτηριστικόν τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου εἶναι τό γεγονός ὅτι ἀφ' ἑνός μὲν ἀμφοτέρω ἐκλήθησαν εἰς τό ἀποστολικόν αὐτῶν ἔργον ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, ἀφ' ἑτέρου δέ, εἰς τό πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ τοῦ ἀπὸ Ναζαρέτ ἀνεγνώρισαν καὶ ὠμολόγησαν τὸν σεσαρκωμένον θεὸν Λόγον, δηλονότι τὸν Υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ἀνεγνώρισαν, μέ ἄλλα λόγια, τὸν ὑπὸ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἁγίων Γραφῶν προκαταγγελθέντα Μεσσίαν, «ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον Χριστός», (Ἰωάν. 1,42), ὁ Ὅποιος ἐξηγόρασε τούς ἀνθρώπους μέ τό τίμιον Αὐτοῦ αἷμα. «Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἄμνοῦ ἁμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν», (Α' Πέτρ. 1, 18-21).

Ἐπί πλέον δὲ ἀνεκάλυψαν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ τὴν ἐντός τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, δηλονότι τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, ὑπόσχεσιν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ὅτι ἐν τῷ σπέρματί του θά εὐλογηθοῦν πᾶσαι αἱ πατριάί τῆς γῆς. «Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρᾳ· γέγραπται

γάρ· ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἄβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως», (Γαλάτ. 3,13-14).

Τῆς ἐπηγγελμένης (τῆς ὑπεσχημένης) ταύτης δωρεᾶς τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, δηλονότι τῶν χαρισμάτων Αὐτοῦ ἐγένοντο φορεῖς σύν τοῖς ἄλλοις Ἀποστόλοις ὁ Πέτρος καί ὁ Παῦλος. Τό δέ κήρυγμα καί ἡ διδασκαλία τῶν κορυφαίων τούτων ὀργάνων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφώτισεν ἅπασαν τὴν Οἰκουμένην. «Οὗτοι γάρ», λέγει ὁ μελωδός, «τόν τῆς ἀληθείας λόγον σπεύραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν καί πρεσβεύουσι Χριστῷ τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Ἐπί τοῦ σπαρέντος τούτου λόγου τῆς ἀληθείας, δηλονότι τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐθεμελιώθησαν καί θεμελιοῦνται αἱ ἀνά τὴν οἰκουμένην Ἐκκλησίαι. Μάρτυς ἀψευδῆς τοῦ λόγου τούτου τῆς ἀληθείας εἶναι ἡ Μητέρα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, ἡ ὁποία «ὡς μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων (Α' Πέτρ. 5,1) καί τῆς ἀναστάσεως Αὐτοῦ», συνεχίζει τὴν θεῖαν αὐτῆς Ἀποστολήν. Τοῦτο δέ πράττει μετὰ τοῦ «πιστοῦ αὐτῆς μάρτυρος», τῆς Ἁγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, ἡ ὁποία διακονεῖ καί διαφυλάσσει λειτουργικῶς καί ποιμαντικῶς τόσον τὰ Πανάγια Προσκυνήματα τῆς ἱερᾶς ἱστορίας, ὅσον καί τό χριστεπώνυμον αὐτῆς πλήρωμα, ἔχουσα ὡς ὑπεραπιστάς αὐτῆς τοὺς θεῖους καί προκρίτους τῶν Ἀποστόλων, Πέτρον καί Παῦλον.

Τούτοις μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ προσείπωμεν: «Χαίρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκότει τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. Χαίρετε Πέτρε καί Παῦλε, διδάσκαλοι καί κήρυκες τοῦ μυστηρίου τοῦ τῆς θεομήτορος Παρθένου Μαρίας, χαίρετε φίλοι τοῦ Χριστοῦ. Καί νῦν πάρεστε ἐν μέσῳ ἡμῶν ἀοράτως καταξιοῦντες δωρεῶν ἀύλως τοὺς τελοῦντας τὴν πάνσεπτον ἑορτὴν ὑμῶν». Ἀμήν.

καί ἀραβιστί ὡς ἔπεται, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2014/07/12/6534>

Μετά τὴν θεῖαν Λειτουργίαν ὁ Ἐπιστάτης μοναχός π. Εἰρήναρχος ἐδεξιώθη φιλοφρόνως εἰς τό ἡγουμενεῖον τὴν Πατριαρχικὴν συνοδείαν καί ἀκολούθως δέ τῇ μεσημβρίᾳ παρέθεσεν εἰς πάντας, εἰς τὴν παραλίαν, τράπεζαν ἐκ τῶν ἰχθύων τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/U4sWDr4gB2U>

